

EDITORIAL

Un Primer de Maig amb les mateixes reivindicacions dels darrers anys

Milers de persones sortien ahir a manifestar-se amb motiu del Primer de Maig. Els sindicats UGT i Comissions Obreres es manifestaven ahir a Tarragona entre la plaça Imperial Tarraco i el Balcó del Mediterrani, amb una participació de prop de cinc-centes persones durant el matí. A la tarda, ho feia la CGT. El lema d'aquest any «Ara ens toca a nosaltres» obria la marxa. Més igualtat, ocupació, millors salaris i pensions, són, a grans trets, les reivindicacions d'aquest any. La reforma laboral, l'equiparació salarial entre dones i homes, el rebuig per la sentència pel cas Manada, i la necessitat de recuperar els drets laborals dels treballadors van ser alguns dels arguments defensats pels secretaris dels sindicats majoritaris. Recordaven que la situació econòmica ha millorat. Però no ha fet des del punt de vista macroeconòmic. Les empreses tenen més beneficis, però segons asseguraven des dels sindicats, els treballadors no han millorat el seu sou i la pobresa s'ha fet crònica. Tot i que el lema canvia un any rere l'altre, els problemes continuen sent els mateixos, l'única diferència és que, després d'anys, la precarietat dels sous ha passat de ser quelcom conjuntural a un problema estructural. El salari mínim interprofessional a Espanya continua sent a la cua dels europeus.

+ CONFIDENCIAL

Qualsevol lloc és bo per descansar

Això de guardar les formes és tan sols cosa de la gent gran. Els més petits ho tenen clar i fan, tan sols, el que tenen ganes de fer. És el cas de la nena de la imatge. Ahir, estava amb la seva família al Pavelló Olímpic de Reus, on s'estava celebrant la final de la Lliga Catalana, i en la qual el Barça Lassa va superar l'Andorra. Entre un gran ambient d'aficionats al bàsquet, la nena estava cansada—no compartia l'eufòria—, per la qual cosa va buscar una superfície plana per estirar-se i descansar: unes escales.

diari
més

TARRAGONA
REUS
COSTA DAURADA

Edita:
Tamedixa, S.A.
DL: T-1609/2001
issn: 1579-5659

Director General:
Carles Abelló

Directora: Sílvia Jiménez.
[redaccio@mestarragona.com]
Redacció: Montse Plana, Carlos Domènech, Carles Gosálbez, Vicente Izquierdo, Mònica Pérez i Gerard Faiges.
Especials: Anna Ferran.
Tancament: Mario López.
Fotografia: Cristina Aguilar, Olívia Molet.
Edició de publicitat: Sara Sorando.
Distribució: Marta López.
Administració: Núria Clos.
Publicitat:
Maria Mollada, Mercè Ripoll i Jordi Font.
[publicitat@mestarragona.com]
Imprimeix: Indugraf Offset, S.A.

Manel de Falla, 12, baixos. C/ Monterols, 36, 2n.
43005 TARRAGONA 43201 REUS
977 21 11 54 Fax 977 23 68 83 977 32 78 43 Fax 977 59 07 47

www.diarimes.com - www.facebook.com/DiariMes

Distribució controlada:

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

TRIBUNA

Notícies Jvolianes

JOSEP MARIA
BUQUERAS BACH

1. El Cambril dels Pares Carmelites dissenyat per Jujol va ser construït l'any 1918, després de l'intent fallit del projecte de Ramón Salas, l'any 1910 i d'estil romànic. Jujol guanya el concurs i projecta una agulla que descansa sobre una base poligonal octogonal, que és una prolongació de l'eix major de l'església, que acaben en arcs apuntats, segueixen amb uns pinacles i està formada per obertures apuntades finides en uns coloms que els vigilen. Actualment aquesta peça i joia jujoliana està molt deteriorada i requereix una intervenció més que urgent. Em consta que l'ajuntament ja ha realitzat un requeriment a la propietat.

2. A l'església parroquial barroca de Sant Feliu (1735-1744), que recentment ha patit un esfondrament de la coberta, Josep Maria Jujol va realitzar unes reformes exclusivament a l'interior i afecten reixes, plafons, bancs, confessionaris i reclinatoris. També va fer la pila baptismal i elements de forja, entre els quals destaca l'escultura d'un corder fet amb trossos de planxa de ferro doblada i soldada. Les reixes de les capelles del Santíssim Sagrament i les de la Mare de Déu dels Dolors va ser la primera intervenció l'any 1911. Estan formades per dos fulls amb portella central. La portella és més ampla al centre que als extrems, cosa que facilita el pas, i li proporciona vistositat i moviment. Tenen la simplicitat de les reixes gòtiques i el moviment del barroc, amb un aire molt personal del seu autor. Aquestes reixes són unes peces de gran interès i originalitat. La capella del Santíssim Sagrament té una forja amb unes espigues formades per claus de ferrer que allarguen els tiradors vestits amb les fulles, verdadera filigrana escultòrica. A la capella de la Verge Dolorosa la reixa té la variant d'unes mosses laterals a causa d'unes imatges que ornamenten les pilastres. La capella del Santíssim Sagrament té una forja amb unes espigues

formades per claus de ferrer que allarguen els tiradors vestits amb les fulles, verdadera filigrana escultòrica. A la capella de la Verge Dolorosa la reixa té la variant d'unes mosses laterals a causa d'unes imatges que ornamenten les pilastres.

La pila baptismal de Jujol està sostinguda per dos lleons. Jujol decorà la part baixa amb plafons de fusta i relleus i inscripcions al·lusives a Sant Feliu, a Constantinus Imperator, del qual hom pensa que prové el nom de la població, i amb jaculatòries. Quan a l'ornamentació sobresurt el relleu de la T de Santa Tecla, patrona de la diòcesi, que és un dels elements constants en les seves ornamentacions religioses. L'any 1913, Jujol dissenyà el baptisteri, en substitució de l'humil i rònc existent.

■ La pila baptismal de Jujol està sostinguda per dos lleons. Jujol decorà la part baixa

3. El dissabte 12 de maig se celebrarà la II Jornada Jvolianiana que organitza el Gremi de Pagesos de Sant Llorenç i Sant Isidre a la seu del Col·legi d'Arquitectes. L'arquitecte i professor de la UPC Joan Mercadé amb els seus quaderns de viatge ens relacionarà Jujol i Le Corbusier. Després, mitjançant una taula rodona, els arquitectes Roger Miralles i Guillem Carabí, i l'especialista amb patrimoni arquitectònic Concepció Peig, ens endinsarem a la història de l'església primera de Vistabella. Abans de dinar es podrà visitar el patrimoni jujolià que disposa el Gremi, tant a l'església com a l'Espai Jvjol i a la tarda es podrà gaudir de la ruta modernista tarragonina. No us podeu perdre de veure el documental *Jvjol-Gaudí. Dos gènis de l'arquitectura*, que es projectarà divendres a l'Antiga Audiència (19 hores).

4. Salvem la Parròquia. Salvem Jujol. La capella de Sant Francesc, a l'església del mateix nom, ocupa un espai petit perquè només té 6 metres d'alçada, 4 d'amplada i 5,5 de fondària, i està coronada per una volta de creueria. Des d'aquesta parròquia i amb la col·laboració del Rotary Club de Tarragona s'organitza un sopar solidari, ja que l'estat

d'aquesta capella requereix una conservació immediata. Està decorada amb pintures i esgrafiats dissenyats per Jujol i realitzats per Pau Cornadó. Des de 2006, compta amb una làmpada de ferro forjat, obra també de Jujol i construïda a la serralleria de Ramon Margarolas. Es tracta d'una làmpada inconclusa de grans proporcions que dissenyà el 1927 per a un menjador particular. Simples fulles metàl·liques retallades a manera de pètals florals emmarquen els llums disposats sobre un cercol de ferro. Penja del sostre amb tres cintes de coure i una cadena. Jujol aplicà a la capella diversos elements propis del seu imaginari, com ara aus i estels. A la capella prevalen els daurats, per damunt de l'arc de mig punt d'accés a la capella i pels angles que hi ha a l'aresta de cada volta. Els daurats i els es-

■ Jujol aplicà a la capella diversos elements propis del seu imaginari

grafiats formen fulles i fruits vigilats per unes aus. Les fornícules les va daurar totalment i tornà a usar recursos creatius semblants als de la volta. Els panys de mur que sostenen aquesta volta es decoren per unes garlandes que conclouen en uns petits cartells de fons vermell, que són una font d'informació molt important. Un d'aquells cartells dona a conèixer la data d'execució de l'obra, l'any 1926, i l'altre ens avisa que aquest any fou el setè centenari de la mort de Sant Francesc. Els nervis de l'aresta els embolica amb cintes daurades i rosades, amb fulles i fruits. Els angles dels nervis els ocupen unes fulles gairebé de llorer, i van formant cercles, amb un fons del blau que tant agradava a Jujol. Al mig dels cercles hi queden tancats quatre estels. El tarragoní, al costat de la seva signatura, hi inscriví novament: *Domine dilexi decorem Domus Tuae* (Senyor, he estimat l'esplendor del teu temple). L'església, que es va acabar l'any 1758, té molt interès historicoartístic i és una de les obres barroques, encara que amb estil classicista, més importants de la ciutat. El dilluns 21 de maig al Celler del Mas de Pons hi haurà un sopar solidari (629941631) per tal de col·laborar amb Salvem Jujol.

CARTES

De la huelga de la EMT

Vaya por delante que soy de izquierdas y que defiendo los derechos de los trabajadores como la primera. Pero eso no quita que estos días esté muy enfadada por la huelga que no es huelga aún de la Empresa de Transportes Público de Tarragona. Dicen que será la huelga el día 8 y 9, pero ya hace días que vamos los usuarios con el agua al cuello sufriendo por si tendremos o no autobús. Señores conductores, no lo entiendo... ¿Si no hay huelga, porque no trabajan? Como usuaria de los autobuses municipales de la ciudad me parece muy difícil de explicar. Ya no entro en sus condiciones laborales, que por lo que dicen son mucho mejores que los trabajadores de Plana o Hispano Igualadina. Ni tampoco que su sueldo lo pagamos entre todos. Sólo digo que me parece fatal que todos estos días cuando falta tanto para el Servicio estén haciendo que suframos tanto. Por favor, piensen en los usuarios. Gracias.

Maria P. Miralles
Tarragona

Rellojges aturats

N'hi ha que diuen que degut a la situació de bloqueig institucional que pateix el nostre Govern de Catalunya, al nostre país s'ha aturat el rellotge. No sé què hi ha de cert en aquesta afirmació, però a Tarragona no hi ha dubte que sí que tenim els rellotges aturats. Quan a finals d'anys en ple envit secessionista les empreses van començar a fugir dels dimonis independentistes, els primers que van sortir a defensar els seus interessos van ser les grans entitats bancàries.

Tal com deia aquell savi: què pots esperar d'una gent que lliga els bolígrafs amb un cordill, tan bé que els defineix la frase: són aquells que et regalen un paraigua quan fa sol i et demanen que els hi tornis quan comença a ploure... Bé independentment si van traslladar la seu social, la seu fiscal, o la Santa Seu, el que sí que sabem que van marxar són les piles dels rellotges que presideixen les principals avingudes de la nostra ciutat o van deslocalitzar al senyor que els hi donava corda... Tot just

ara que presumim del nou carilló que lluirà a la façana del Mercat i que ens farà ballar tots els migdies a ritme d'Amparito Roca, ja fa temps que quan aixequem el cap al bell mig de la Rambla per contemplar el seu skyline i saber quina hora s'ha fet, veiem el rellotge de La Caixa aturat a les dotze menys cinc.

I més avall quan arribem a la plaça Imperial Tarraco i neguitosos per saber l'hora què és, busquem l'altre rellotge de l'antiga Caixa Tarragona, i vatua l'olla!, també està aturat en aquest cas a dos quarts de cinc. Quins temps aquells!, quan aquest darrer rellotge tocava els quarts i les hores amb la melodia del Cant dels Ocells. Podem aprofitar ara que estem engrescats amb el tema del carilló, i reciclar aquests rellotges almenys el de la Plaça Imperial, que ara ja pertany a la Diputació, i podríem fer-ne un altre amb les figures dels darrers presidents de la Diputació, Sr. Poblet, Sr. Mariné, Sr. Pujals, anant desfilant a ritme dels Segadors...

Antoni Cunillera